

Explanation of Psychological Vulnerability Based on the Attachment Styles in Students of Mixed-state Universities of Tehran

Mehrangiz Peivastegar, Ph.D.

University of Alzahra

Mohammadali Besharat, Ph.D.

University of Tehran

Shima Pajouhinia, M.A.

University of Alzahra

Mohammadyasin Seifi ,M.A.

University of Payame Noor, Borujen Branch

تبیین آسیب‌پذیری‌های روانی براساس سبک‌های دلستگی در دانشجویان دانشگاه‌های مختلف دولتی تهران

مهرانگیز پیوسته‌گر
دانشگاه الزهراء (س)

محمدعلی بشارت
دانشگاه تهران

*شیما پژوهی‌نیا
کارشناس ارشد دانشگاه الزهراء(س)

محمدیاسین سیفی
دانشگاه پیام نور، واحد بروجن

چکیده

The purpose of this study was to explain psychological vulnerability to Aggression, Interpersonal sensitivity, Psychotics and Paranoid based on attachment styles in students of mixed-state universities of Tehran. The statistical population comprised of all students at mixed-state universities in Tehran (in the 87-88 school year), by Using random multiple cluster sampling method, Cochran formula, 384 male and female students were selected and completed. The Adult Attachment Inventory (AAI) (Besharat, 1379) and the Symptom Checklist-90-Revised (SCL-90-R) (Deragotis, 1983). Data were analyzed by using SPSS statistical software, Pearson correlation coefficients and simultaneous regression analysis. Analysis of the data revealed that secure attachment style with psychological vulnerabilities has negative significant correlation and avoidant and ambivalent attachment styles with psychological vulnerabilities have positive significant correlation ($P<0.0001$). Moreover, attachment styles specially secure and ambivalent styles can explain psychological vulnerabilities in different kinds and levels.

Key words: psychological vulnerability, gender, attachment

هدف پژوهش حاضر، تبیین آسیب‌پذیری‌های روانی دانشجویان دانشگاه‌های مختلف دولتی شهر تهران نسبت به پرخاشگری، حساسیت در روابط بین فردی، روان‌پریشی و تصورات پارانوئیدی براساس سبک‌های دلستگی بود. جامعه آماری پژوهش همه دانشجویان دانشگاه‌های مختلف دولتی شهر تهران در سال تحصیلی ۸۷-۸۸ بودند که با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای و با استفاده از فرمول کوکران، ۳۸۴ دانشجوی دختر و پسر انتخاب شدند و مقیاس دلستگی بزرگسال (AAI) (بشارت، ۱۳۷۹) را همراه با پرسشنامه علایم ۹۰ سؤالی تجدید نظر شده (SCL-90-R) (درآگوتیس، ۱۹۸۳) به صورت گروهی تکمیل کردند. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS و با روش‌های همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیره به روش همزمان تحلیل گردید. تحلیل‌ها نشان داد، سبک دلستگی ایمن با آسیب‌پذیری روانی، همبستگی مثبت و سبک‌های اجتنابی و دوسوگرا همبستگی منفی دارند ($P<0.0001$). همچنین سبک‌های دلستگی بهویژه سبک‌های دوسوگرا و ایمن می‌توانند آسیب‌پذیری روانی را در ابعاد و به درجات مختلف تبیین نمایند.

واژه‌های کلیدی: آسیب‌پذیری روانی، جنسیت، سبک‌های دلستگی

مقدمه

بازیافتن یا حفظ تماس با نگاره دلستگی^۷ است، تعریف شده‌اند (بالبی^۸، ۱۹۷۳). به دنبال پژوهش‌های بالبی، اینسورث و همکاران (۱۹۷۸؛ به نقل از ون دن درایز و همکاران، ۲۰۰۹) سه سبک دلستگی ایمن^۹، دلستگی نایامن اجتنابی^{۱۰} و دلستگی نایامن دوسوگرا^{۱۱} تشخیص داده شد. دلستگی ایمن با ویژگی‌های ارتباطی مثبت شامل صمیمیت و خرسندی، دلستگی اجتنابی با سطوح پایین‌تری از صمیمیت و تعهد و دلستگی دوسوگرا با شور و هیجان و دلمنغولی در مورد روابط همراه با خرسندی کم، مرتبط است. اینسورث این^۳ سبک دلستگی مادر—کودک را جهانشمول دانسته است (اینسورث، ۱۹۷۸؛ به نقل از مورلی و موران^{۱۲}، ۲۰۱۱).

سبک‌های دلستگی افراد تعیین کننده اصول عاطفی، شناختی و راهبردهایی است که واکنش‌های هیجانی را در افراد و روابط بین شخصی هدایت می‌کند (کولین^{۱۳}، ۱۹۹۶؛ شیور، شاخنر و میکولینسر^{۱۴}، ۲۰۰۵). انتظارات کودک درباره حساسیت^{۱۵}، در دسترس بودن^{۱۶} و پاسخگو بودن^{۱۷} مراقب اولیه به شکل‌گیری تفاوت‌هایی در نوع دلستگی نوزاد به مراقب منجر می‌گردد و به واسطه این عوامل کودک به تدریج الگوهایی از خود و دیگران را درونسازی می‌کند که در دیدگاه دلستگی به آنها الگوهای درونکاری^{۱۸} می‌گویند (فینی و نولر، ۱۹۹۶؛ به نقل از مرز و کنسدین^{۲۰}، ۲۰۰۹). به کمک همین الگوهاست که شخص وقایع را درک و تفسیر، حوادث را پیش‌بینی و طرح‌هایی را بنا می‌کند. این سازه‌های شناختی نماینده‌های «خود»^{۲۱} و «دیگری»^{۲۲} در ارتباطات محسوب می‌شوند که در ابتدا ناهمشایراند و سپس به آینده متقل می‌شوند و در روابط بعدی فرد با دیگران تأثیر می‌گذارند (کولینز^{۲۳}، ۱۹۹۶؛ به نقل از مورلی و موران، ۲۰۱۱). به عقیده بالبی (۱۹۷۳؛ به نقل از کمیجانی، ۱۳۸۸) بسیاری از اشکال روان‌آزده‌گی‌ها و اختلال‌های شخصیت نتیجه محرومیت کودک از مراقبت مادرانه و یا بی‌ثباتی رابطه کودک با چهره دلستگی

دو مفهوم آسیب‌پذیری و آسیب‌ناپذیری همواره برای تجسم بخشیدن به مفهوم رشد آسیب‌های روانی به کار رفته‌اند. مقصود از آسیب‌پذیری، احتمال بروز پاسخ ناسازگارانه در موقعیت‌های معین است (گارمزی^۱، ۱۹۸۳). «عوامل خطر» شخصی و محیطی احتمال پیدایش بیماری یا اختلال را بالا می‌برند (راتر^۳، ۱۹۹۹). راتر (۱۹۹۹) بر طبیعت تعاملی عوامل خطر و محافظ و آسیب‌پذیری و بهبود‌پذیری تأکید می‌کند. او معتقد است که عوامل شخصی از نظر ویژگی‌های زیست‌شناختی و روان‌شناختی قابل بررسی است و عوامل محیطی ضوابط محیط روانی-اجتماعی کودک مانند خانواده، مدرسه و گروه همسایان را در بر می‌گیرد. افزون بر ویژگی‌های شخصی، انواع عوامل محیطی نیز می‌توانند کودکان را در برابر مشکلات روان‌شناختی آسیب‌پذیر سازند و نقش معناداری را در تداوم این مشکلات ایفا کنند. تحقیقات نشان داده‌اند که ۵۰ درصد از واریانس اغلب ویژگی‌های روان‌شناختی براساس عوامل محیطی پیش‌بینی می‌شوند و از بین مهمترین این عوامل می‌توان به ویژگی‌های هنجاری روان‌شناختی والد - کودک، مشکلات متقابل زندگی خانوادگی و تندگی‌های خاص اشاره کرد (راتر، ۱۹۹۹).

بنابراین کیفیت رابطه کودک یا نوزاد با مراقبان اولیه زندگی او که با ایمنی و دلستگی^۴ مشخص می‌شود، از عوامل مهم سلامت روانی در طول زندگی است و کیفیت این دلستگی به گونه‌های معنادار بر سلامت روان‌شناختی وی مؤثر است (اینسورث، بالهر، واترز و وال^۵، ۱۹۷۸؛ به نقل از ون دن درایز، جافر، ایزندورن و بکرمن^۶، ۲۰۰۹). دلستگی پیوند عاطفی نسبتاً پایداری است که بین کودک و یا تعداد بیشتری از افرادی که نوزاد در تعامل منظم دائمی با آنهاست، ایجاد می‌شود. رفتارهای دلستگی با ترس، تهدید، بیماری یا خستگی راهاندازی می‌شوند و به عنوان هر نوع رفتاری که نتیجه آن

- 1. Garmezy
- 3. Rutter
- 5. Ainsworth, Blehar, Waters & Wall
- 7. attachment figure
- 9. Secure attachment style
- 11. ambivalent
- 13. Collin
- 15. sensitivity
- 17. responsiveness
- 19. Feeney & Noller
- 21. model of self
- 23. Collins

- 2. risk factors
- 4. attachment
- 6. Van den Dries, Juffer, IJzendoorn & Bakermans
- 8. Bowlby
- 10. avoidant
- 12. Morley & Moran
- 14. Shaver, Schachner & Mikulinser
- 16. accessibility
- 18. internal working models
- 20. Merz & Consedine
- 22. model of others

فینی، دوناتی، دونینی، نوولا و بگناتو^{۲۲} (۲۰۰۳) عالیم روانپریشی^{۲۳} و پارانویا^{۲۴} (بری، باروکلو و وردن^{۲۵}، ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸؛ کور، میجر و هان، ۲۰۱۰) مرتبط هستند.

نتایج پژوهش بشارت، گلی‌نژاد و احمدی (۱۳۸۲) نیز نشان داد که آزمودنی‌های دارای سبک دلبستگی ایمن نسبت به آزمودنی‌های دارای سبک دلبستگی نایمن، مشکلات بین‌فردي کمتری داشتند.

شناسایی پیش‌بینی کننده‌های آسیب‌پذیری روانی در جامعه امری ضروری است. موضوع دلبستگی در متون علمی جهان روان‌شناسی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و در بسیاری موارد، الگوی دلبستگی نایمن مرتبط با بسیاری از اختلالات روان‌شناسی قلمداد می‌گردد. متأسفانه علی‌رغم اهمیت تأثیر سبک‌های نایمن دلبستگی در پدیدآیی و حفظ آسیب‌پذیری‌های روانی، کیفیت این رابطه کمتر مورد بررسی پژوهشگران ایرانی قرار گرفته است. بر این مبنای هدف اصلی این پژوهش تبیین آسیب‌پذیری‌های روانی (پرخاشگری، حساسیت در روابط بین‌فردی، روانپریشی و تصورات پارانوئیدی) براساس سبک‌های دلبستگی و جنسیت است. در راستای بررسی این هدف، فرضیه‌ها و پرسش زیر مطرح گردید: ۱- بین سبک دلبستگی ایمن با آسیب‌پذیری‌های روانی همبستگی منفی وجود دارد؛ ۲- بین سبک‌های دلبستگی اجتنابی و دوسوگرا با آسیب‌پذیری‌های روانی همبستگی مثبت وجود دارد؛ ۳- براساس سبک‌های دلبستگی می‌توان آسیب‌پذیری‌های روانی را پیش‌بینی نمود؛ آیا رابطه سبک‌های دلبستگی و آسیب‌پذیری روانی بر حسب جنسیت متفاوت است؟

روش

روش پژوهش، جامعه آماری و نمونه: از آنجا که در پژوهش حاضر، مداخله و یا دستکاری آزمایشی صورت نگرفته است، طرح پژوهشی در زمرة طرح‌های توصیفی از نوع همبستگی

است. وی به وضوح پیش‌بینی کرده است که مختل شدن رابطه دلبستگی با ایجاد اضطراب متشر و بی‌اعتمادی در کودک به اختلالات روان‌شناسی منجر خواهد شد.

براساس این نظریه زمانی که کودک تجسم‌های منفی از خود و دیگران را شکل می‌دهد یا زمانی که راهبردهای غیرواقع‌بینانه‌ای را برای پردازش افکار و احساسات مربوط به دلبستگی اتخاذ می‌کند، در مقابل آسیب‌های روانی آسیب‌پذیرتر می‌شود (کسیدی^۱، ۱۹۹۹). بنابراین سبک دلبستگی را می‌توان به عنوان یک عامل خطر به‌منظور آسیب‌شناسی روانی بعدی در نظر گرفت (میکولینسر، هورش، ایلاتی و کتلر^۲، ۱۹۹۹).

پژوهش‌های متعدد، رابطه بین دلبستگی و آسیب‌شناسی روانی در دوران کودکی، نوجوانی و بزرگسالی را بررسی کرده‌اند. نتایج این پژوهش‌ها به‌طور کلی نشان‌دهنده اهمیت انکارناپذیر دلبستگی به‌عنوان یک عامل اساسی در سلامت روانی افراد است (کارلسون^۳، ۱۹۸۸؛ فوناگی^۴، ۱۹۹۵؛ مین^۵، ۱۹۹۶؛ وارن^۶، ۱۹۹۷؛ به نقل از کسیدی، ۱۹۹۹؛ ازتورک و موتلو^۷، ۲۰۱۰؛ لیو، ناگاتا، شنو و کیتامورا^۸، ۲۰۰۹). یافته‌های بررسی بارتولومیو و هورویتز^۹ (۱۹۹۱)، برنت^{۱۰}، میکولینسر و شبور (۲۰۰۱ و ۲۰۰۸)، گرلسما و لوتن^{۱۱} (۲۰۰۰)، بروماریو و کرنز^{۱۲} (۲۰۰۸)، نافتل^{۱۳} و شبور (۲۰۰۶)، وینگاردز، استروب. ام، اسکات، استروب و دیکسترا^{۱۴} (۲۰۰۷)، کور، میجر و هان^{۱۵} (۲۰۱۰)، مورلی و موران (۲۰۱۱)، نیز سبک‌های دلبستگی نایمن را به‌عنوان یک عامل آسیب‌پذیری تأیید کرده‌اند. برای مثال سبک‌های دلبستگی با چندین متغیر از جمله عزت نفس و اختلال در روابط بین فردی (هورویتز، روزنبرگ^{۱۶}، بارتولومیو، ۱۹۹۳)، خشم و خصوصت (موریس، مسترز، مورن و مورمن^{۱۷}، ۲۰۰۴)، اضطراب (ماناسیس، برادلی، گلدبرگ، هوود و سوینسون^{۱۸}، ۱۹۹۴؛ موریس، مسترز، ملیک و زوامیگ^{۱۹}، ۲۰۰۱)، افسردگی (بسر و پریل^{۲۰}، ۲۰۰۵؛ سوچس و سالتا^{۲۱}، ۲۰۰۸؛ لیو و همکاران، ۲۰۰۹)، اختلالات شخصیت (فوستایی،

-
1. Cassidy	2. Mikulincer, Horesh, Eilati & Kotler
3. Carlson	4. Fonagy
5. Main	6. Warren
7. Ozturk & Mutlu	8. Liu, Nagata, Shono, & Kitamura
9. Bartholomew & Horowitz	10. Berant
11. Gerlsma & Luteijn	12. Brumariu & Kerns
13. Noftle	14. Wijngaards, Stroebe, schut, Stroebe & Dijkstra
15. Korver, Meijer & Haan	16. Rosenberg
17. Muris, Meesters, Morren & Moorman	18. Manassis, Bradley, Goldberg, Hood & Swenson
19. Melick & Zwambag	20. Besser & Periel
21. Sochos & Tsalta	22. Fossati, Feeney, Donati, Donini, Novella & Bagnato
23. psychotic symptoms	24. paranoia
25. Berry, Barrowclough & Wearden	

به افراد خاص شامل پدر، مادر و دوست مشخص می‌شود. در این پژوهش از قسمت نخست آن برای تعیین سبک دلستگی عمومی فرد استفاده گردید. ضرایب همبستگی بین نمره‌های آزمودنی‌ها در دو قسمت مقیاس برای آزمودنی‌های دختر و پسر به ترتیب $0/85$ و $0/87$ بوده است. ضریب پایایی بازآزمایی مقیاس دلستگی بزرگسال برای یک نمونه 30 نفری در دو نوبت با فاصله دو هفته برای کل آزمودنی‌ها $=0/92$; آزمودنی‌های پسر $=0/93$ و آزمودنی‌های دختر $=0/90$. محاسبه شد که نشان‌دهنده پایایی بازآزمایی^۱ رضایت‌بخش برای این مقیاس است. روایی محتوایی^۲ این مقیاس با سنجش همبستگی بین نمره‌های چهار نفر از متخصصان روان‌شناسی مورد بررسی قرار گرفت که ضرایب همبستگی از $0/73$ تا $0/76$ برای سبک دلستگی ایمن، $0/60$ تا $0/76$ برای سبک دلستگی اجتنابی و از $0/63$ تا $0/78$ برای سبک دلستگی دوسوگرا به دست آمد که همگی در سطح $a=0/01$ معنادار بودند. روایی همزمان^۳ مقیاس دلستگی بزرگسال با مقایسه نتایج آزمون عزت نفس کوپراسمیت^۴ (1967) بررسی شد. ضرایب همبستگی بین نمره کلی آزمودنی‌ها در آزمون عزت نفس با سبک دلستگی نشان‌دهنده همبستگی مثبت میان سبک دلستگی ایمن با عزت نفس عمومی $(0/39)$ ، عزت نفس تحصیلی $(0/39)$ ، عزت نفس خانوادگی $(0/39)$ و عزت نفس اجتماعی $(0/41)$ بود (بشارت، 1379). یک نمونه از پرسش‌های پرسشنامه به این شرح است: «غالباً نگرانم که نکند دیگران واقعاً مرا دوست نداشته باشند». پرسشنامه عالیم^۵ **SCL-90-R** این پرسشنامه ۹۰ سؤال دارد که میزان آسیب‌دیدگی فرد را در ۹ حیطه روانی مشخص می‌کند. این حیطه‌ها عبارت‌اند از: پرخاشگری، اضطراب، وسواس، حساسیت در روابط بین فردی، شکایات جسمانی، روان‌پریشی، تصورات پارانوئیدی، افسردگی و ترس مرضی. پاسخ‌های ارائه شده به هر یک از مواد آزمون، در یک مقیاس پنج درجه‌ای (هیچ = 0 ؛ کمی = 1 ؛ تاحدی = 2 ؛ زیاد = 3 و بسیار زیاد = 4) قرار می‌گیرد. از پاسخ‌های فرد به این مقیاس سه نمره متفاوت یعنی معیار کلی عالیم مرضی^۶ (GSI)، جمع عالیم مرضی^۷ (PST) و معیار ضریب ناراحتی^۸ (PSDI) به دست خواهد آمد (حسن‌شاهی، 1382). مدت زمان اجرای آزمون در حدود 12 تا 15 دقیقه است؛ گرچه برخی افراد ممکن است آن

قرار می‌گیرد. متغیرهای مورد مطالعه، سبک‌های دلستگی و آسیب‌پذیری‌های روانی هستند. جامعه آماری این پژوهش همه دانشجویان دختر و پسر در مقاطع مختلف دانشگاه‌های مختلف دولتی واقع در شهر تهران بود که در سال $87-88$ مشغول به تحصیل بودند. با مراجعه به مؤسسهٔ پژوهش و برنامه‌ریزی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، تعداد آنها 1352233 نفر برآورد شد. در این پژوهش از نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های استفاده شده است. تعداد نمونه 384 نفر (192 دختر و 192 پسر) بود که با استفاده از فرمول کوکران به دست آمد. در ابتدا به صورت تصادفی از بین گروه‌های تحصیلی در دانشگاه‌ها^۹ ۴ گروه علوم انسانی، فنی، هنر و علوم پزشکی انتخاب شدند و سپس از بین دانشگاه‌هایی که رشته‌های مربوط به هر یک از گروه‌ها در آنها تدریس می‌شد، برای هر کدام از گروه‌ها دو دانشگاه (در مجموع ۸ دانشگاه) به صورت تصادفی انتخاب شد. از هر دانشگاه نیز دو دانشکده به صورت تصادفی انتخاب و سپس از هر دانشکده افراد نمونه به تعداد مساوی و به صورت تصادفی انتخاب گردیدند.

ابزار سنجش

مقیاس دلستگی بزرگسال (AAI): سبک دلستگی آزمودنی‌ها در این پژوهش با استفاده از مقیاس دلستگی بزرگسال (بشارت، 1379) تعیین شد. این مقیاس که با استفاده از مواد آزمون دلستگی هازن و شیور^{۱۰} (1987) ساخته شده و در مورد دانشجویان دانشگاه تهران هنگاریابی شده است، یک پرسشنامه دو قسمتی است. در قسمت اول سه سبک دلستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا بر حسب 21 سؤال در مقیاس 5 درجه‌ای لیکرت (هیچ = 1 ؛ کم = 2 ؛ متوسط = 3 ؛ زیاد = 4 ؛ خیلی زیاد = 5) از هم متمایز می‌شوند. بالاترین امتیاز در این قسمت سبک دلستگی عمومی فرد را تعیین می‌کند. ضریب الگای کرونباخ پرسش‌های هر یک از زیرمقیاس‌های ایمن، اجتنابی و دوسوگرا در مورد یک نمونه دانشجویی ($n=240$) برای کل آزمودنی‌ها به ترتیب $0/74$ ، $0/72$ ، $0/72$ ، $0/71$ و برای دانشجویان دختر $0/74$ ، $0/71$ ، $0/69$ و برای دانشجویان پسر $0/73$ ، $0/72$ ، $0/71$ بود که نشان‌دهنده همسانی درونی بالای مقیاس دلستگی بزرگسال است. در قسمت دوم این مقیاس،

1. Adult Attachment Inventory
3. test-retest reliability
5. concurrent validity
7. Symptom Checklist-90-Revised
9. Positive Symptom Total

2. Hazan & Shaver
4. content validity
6. coopersmith Self-Esteem Inventory
8. Global Severity Index
10. Positive Symptom Distress Index

پژوهش مبنی بر اينکه «آيا رابطه سبک های دلستگی و آسيب پذيری روانی بر حسب جنسیت متفاوت است؟» از تحلیل رگرسیون چند متغیره (به روش همزمان) استفاده شد. به عبارتی جنسیت به صورت صفر و يك، يعني زن بودن يا نبودن کدگذاري شد.

يافته ها

جدول ۱ ميانگين و انحراف معیار نمرات خام ابعاد مورد بررسی مقیاس R-SCL-90 و سبک های دلستگی را به تفکیک جنسیت گزارش می کند.

جدول ۱- داده های توصیفی مربوط به نمرات گروه نمونه در ابعاد مورد بررسی به تفکیک جنسیت

			متغيرها	
			جنسیت	میانگین انحراف معیار
۴/۹۸	۵/۱۴	زن		
۵/۱۴	۵/۵۲	مرد	پرخاشگری	
۵/۱۰	۵/۳۳	کل		
۶/۸۸	۹/۷۶	زن		
۵/۲۸	۹/۰۴	مرد	حساسیت	R
۷/۱۰	۹/۴۰	کل	بین فردی	۹۰
۷/۴۹	۸/۴۵	زن		SCL
۷/۷۴	۹/۳۲	مرد	روان پریشی	۱
۷/۶۲	۸/۸۹	کل		۵
۵/۴۸	۸/۳۵	زن		
۵/۱۱	۷/۹۵	مرد	تصورات	
۵/۳۰	۸/۱۵	کل	پارا نوئیدی	
۲/۳۶	۱۴/۴۱	زن		
۲/۵۴	۱۵/۷۰	مرد	ایمن	
۲/۴۷	۱۴/۷۴	کل		
۳/۲۵	۱۲/۷۱	زن		
۳/۳۱	۱۲/۶۵	مرد	اجتنابی	
۳/۲۸	۱۲/۵۳	کل		
۳/۴۲	۱۳/۳۴	زن		
۳/۶۴	۱۳/۴۸	مرد	دو سوگرا	
۳/۵۳	۱۳/۴۱	کل		

را در ۳۰ دقیقه و يا کمی بیشتر تکمیل نمایند. در آگوئیس^۱ (۱۹۸۳) برای سنجش پایایی ابعاد نه گانه این آزمون از دو روش محاسبه «پایایی درونی^۲» و «پایایی بازآزمایی» استفاده کرده است. پایایی درونی SCL-90-R^۳ برای ۹ محور رضایت‌بخش است و بیشترین همبستگی مربوط به افسردگی با ۰/۹۰ و کمترین آنها مربوط به روان‌پریشی با ۰/۷۷ بوده است. وی نتایج حاصل از بررسی روایی همزمان R-SCL-90^۴ و MMPI^۵ را نیز ارائه کرده است. براساس این بررسی همبستگی بین نتایج، دلالت بر همگرایی بالا بین این دو آزمون دارد. بالاترین همبستگی مربوط به ملاک افسردگی با ۰/۷۳ و کمترین همبستگی، مربوط به ترس مرضی با ۰/۳۶ بوده است. در ایران برای ارزیابی پایایی و اعتبار R-SCL-90^۶ میرزاچی (۱۳۵۹) آن را بر روی ۲۲۴۱ آزمودنی شامل بیمار روانی، افراد معتاد و سالم اجرا کرد. مقایسه سنجش‌ها، نتایج مشابهی را با نتایج به دست آمده در ایالات متحده نشان می‌دهد. پایایی این آزمون در این بررسی در تمام مقیاس‌ها به استثنای پرخاشگری، ترس مرضی و افکار پارا نوئید بیشتر از ۰/۸ بوده که به عنوان وسیله سرنده برای تشخیص اختلال‌های روانی در ایران به کار می‌رود. لازم به ذکر است در این پژوهش از نمرات افراد در مقیاس شاخص کلی علایم (GSI) به عنوان ملاک آسيب‌پذيری فرد استفاده گردید که عبارت است از: جمع کل ضرایب ناراحتی برای علایم ابعاد نه گانه و پرسش‌های اضافی و تقسیم عدد به دست آمده بر ۹۰. یک نمونه از پرسش‌های پرسشنامه به این شرح است: «آیا از هفتة گذشته تا به امروز احساس تنهایی کرده‌اید؟»

روش اجرا و تحلیل: بعد از انتخاب هر یک از دانشکده‌ها با روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های، از هر دانشکده نیز افراد نمونه به تعداد مساوی و به صورت تصادفی انتخاب شدند. شبیه انتخاب آنها به این ترتیب بود که در هر دانشکده یک کلاس به صورت تصادفی انتخاب و هدف از تحقیق برای آنها بیان شد و پرسشنامه‌ها به صورت گروهی در اختیار آنان قرار گرفت. داده‌های جمع‌آوری شده از طریق ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان با استفاده از نرم‌افزار آماری علوم اجتماعی^۷ (SPSS) تحلیل گردید. در این راستا برای بررسی فرضیه‌های ۱ و ۲ پژوهش مبنی بر رابطه بین سبک‌های دلستگی با آسيب‌پذيری‌های روانی از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. به منظور بررسی فرضیه سوم براساس سبک‌های دلستگی می‌توان آسيب‌پذيری‌های روانی را پیش‌بینی کرد. برای بررسی سؤال

1. Deragotis

3. Minnesota Multiphasic Personality Inventory

2. internal reliability

4. Statistical Package for Social Science

هر دو جنس دارد و سپس به ترتیب سبک‌های دوسوگرا و اجتنابی در هر دو جنس قرار دارند.

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که بعد از خاشگری با سبک دلستگی ایمن رابطه منفی و با سبک دلستگی اجتنابی و دوسوگرا رابطه مثبت معنادار دارد. چنین رابطه‌ای در مورد سایر ابعاد موردن بررسی نیز صادق است.

داده‌های جدول ۱ نشان می‌دهد که بالاترین میانگین هم برای زنان و هم مردان مربوط به حساسیت بین‌فردي و به ترتیب $9/76$ و $9/4$ است. پایین‌ترین میانگین نیز در هر دو جنس مربوط به بعد خصوصت است که در زنان $5/14$ و در مردان $5/52$ گزارش شده است. همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود سیک دلستگی ایمن پیشترین میانگین را در

جدول ۲- بررسی رابطه بین ابعاد مورد بررسی و سبک‌های دلپستگی با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون

متغیرها	سبک‌های دلبرستگی	ایمن	اجتنابی	دوسوگرا
پر خاشگری	*-0/12	*0/24	*0/40	
حساسیت بین فردی	*-0/17	*0/20	*0/55	
روان‌پریشی	*-0/13	*0/21	*0/53	
تصهیرات، افاده، نئیدی	*-0/17	*0/24	*0/48	

* P<0.05

جدول ۳- نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه سبک های دلستگی و جنسیت با ابعاد پرخاشگری، حساسیت در روابط بین فردی، روان برپیشی و تصورات پارانوئیدی با روش همزمان

۲۰۰۰؛ فوسياتي و همكاران، ۲۰۰۳؛ نافتل و شيو، ۲۰۰۶؛ وينگاردن و همكاران، ۲۰۰۷؛ بروماريو و كرزن، ۲۰۰۸؛ از تورك و متلو، ۲۰۱۰؛ ليو و همكاران، ۲۰۰۹). علاوه بر اين در بررسی ابعاد آسيب پذيری روانی نيز با نتایج بري، باروکلو و وردن (۲۰۰۷ و ۲۰۰۸) و کوور، ميجر و هان (۲۰۱۰) مبنی بر همبستگی منفي سبک ايمان با عاليم روان پريشي و پارانويا؛ با نتایج پژوهش هوروبيتز، روزنبرگ، بارتولوميو (۱۹۹۳)، بشارت، گلنيزاد و احمدی (۱۳۸۲) مبنی بر همبستگي منفي سبک ايمان با مشكلات بين فردی؛ با نتایج موريس، مسترز، مورن و مورمن (۲۰۰۴) مبنی بر همبستگي منفي سبک ايمان با خشم / خصوصت و با يافته های ميكولينسر و همكاران (۱۹۹۹)، موريis، مسترز، مليک و زوامبگ (۲۰۰۱)، گرلسما و لوتين (۲۰۰۰)، سوچس و سالانا (۲۰۰۸) نيز مبنی بر اينكه افراد دلبيسته دوسوگرا نسبت به افراد ايمان و اجتنابي، عاليم آسيب شناسی روانی بيشتری را نشان دادند، همسو هستند.

در تبيين اين يافته ها می توان گفت سبک های دلبيستگي افراد، تعين كننده ويژگي های عاطفي و شناختي و راهبردهاي است که واکنش های هيچانی را در افراد و روابط بين شخصي آنها هدایت می کند (کولین، ۱۹۹۶). تحول و سازمان دهی اين بازنمایي های درونی يا الگوهای درونکاری به تفاوت های فردی در كیفیت بهداشت روانی منجر می شود (بالی، ۱۹۷۳). تجربه يک رابطه ايمان و حمایت كننده با مادر در كودکی، فرد ايمان را قادر می سازد تا در روابط خود علاوه بر اينكه به دیگران اعتماد و اطمینان دارد، خود نيز منبع اعتماد و اطمینان دیگران باشد و در واقع مسئولیت فردی و اجتماعي بالايی بر عهده بگيرد و در سختی ها و مشكلات انعطاف پذير و مقاوم باشد و راه حل های مناسبی ارائه دهد. باز بودن ايمان ها در گرفتن اطلاعات جديده و تمايل آنها به اصلاح طرحواره های خود در صورت ورود اطلاعات جديده (ميکولينسر و همكاران، ۱۹۹۹) نيز باعث می شود که با تغييرات سازگار شوند و طرح های مقابله اي واقع بینانه تری را ايجاد كنند.

افراد دلبيسته اجتنابي در رويازوبي با شرایط تنش زا از راهبردهای حفظ فاصله استفاده می کنند و مانع از بروز هر نوع افکار و احساسات منفي در خود می شوند (ميکولينسر و همكاران، ۱۹۹۹). افراد با سبک دلبيستگي اجتنابي به نسبت افراد دوسوگرا يا ايمان توجه كمتری به عواطف و رويدادهای هيچانی دارند (کولينز، ۱۹۹۶) و در طرح ريزی رفتار نيز به عوامل شناختي بيش از عوامل هيچانی اهمیت می دهند (کولينز و ريد، ۱۹۹۴؛ به نقل از مورلى و موران، ۲۰۱۱)، بنابراین نتیجه اين دفعه ها سистем های روانی «تفکيک شده» (بالی، ۱۹۸۰؛ به

نتایج تحليل رگرسيون با روش همزمان (ورود مكرر) در جدول ۳ نشان می دهد در صورتی که هر چهار متغير مستقل وارد شده اند، ضريب همبستگي چندگانه (چهار متغير) برای ترکيب خطی سبک های دلبيستگي ايمان، اجتنابي، دوسوگرا و جنسیت با بعد پرخاشگري برابر با $P<0.0001$ است (۰/۴۳)، بر اين اساس سبک های دلبيستگي می توانند ميزان آسيب روانی نسبت به خصوصت را پيش بینی کنند، زيرا ۱۹ درصد از واريانس متغير پرخاشگري را پيش بینی می کنند. ضريب منفي $-0.03=B$ در مورد رابطه سبک های دلبيستگي و آسيب پذيری روانی بر حسب جنسیت نشان می دهد که اين پيش بینی کنندگی به سود مردان است، ولی اين ضريب معنادار نیست. بنابراین رابطه سبک های دلبيستگي و خصوصت در دو جنس برابر است. در مورد متغيرهای ديگر نيز ضريب همبستگي چندگانه (mr) با بعد حساسیت در روابط بين فردی برابر با $0.0577=P<0.0001$. بر اين اساس سبک های دلبيستگي می توانند ۳۳ درصد از واريانس متغير حساسیت بين فردی را پيش بینی کنند. ضريب همبستگي چندگانه با بعد روان پريشي برابر با $P<0.0001$ است (۰/۵۵۷)، بر اين اساس سبک های دلبيستگي می توانند ۳۱ درصد از واريانس متغير پرخاشگري را پيش بینی کنند. با بعد تصورات پارانوئيدي برابر با $0.0518=P<0.0001$ ، بر اين اساس سبک های دلبيستگي می توانند ۲۶ درصد از واريانس متغير حساسیت بين فردی را پيش بینی کنند. همچنين رابطه سبک های دلبيستگي و ابعاد حساسیت بين فردی، روان پريشي و تصورات پارانوئيدي نيز در دو جنس برابر است، زيرا ضرائب حاصل معنادار نیست و به اين ترتيب جنسیت نمي تواند آسيب پذيری روانی افراد را پيش بینی نماید.

بحث

نتایج اين پژوهش نشان داد که سبک دلبيستگي آسيب پذيری روانی نسبت به پرخاشگري، حساسیت در روابط بين فردی، روان پريشي و تصورات پارانوئيدي را در دانشجويان پيش بینی می کند. اين يافته همسو با نتایج ميكولينسر و همكاران (۱۹۹۹) است، مبنی بر اينكه سبک دلبيستگي ايمان به طور معکوس با شاخص کلي عاليم مرضي رابطه دارد.

هچنین می توان گفت اين يافته همسو با نتایج بررسی های است که نشان داده اند آزمودنی های دارای سبک ايمان نسبت به همتایان نااليم خود، سطوح بهزيستي و سلامت روان بيشتری داشتند (کسيدي و شيو، ۱۹۹۹؛ بارتولوميو و هوروبيتز، ۱۹۹۱؛ بربنت، ميكولينسر و شيو، ۲۰۰۱ و ۲۰۰۸؛ گرلسما و لوتين،

آزمایشگری، بیان این فرضیه بود که نیاز دلستگی، نیاز نخستین است. در نظریه دلستگی بالبی، رفتار دلستگی از یک نیاز فطری متنج می‌گردد. مطالعات اینسورث و همکاران (۱۹۷۸) به نقل از ون دن درایز و همکاران، (۲۰۰۹) که بر روی ۱۰۶ کودک انجام شد، نشان داد که هیچ تفاوت جنسی در توزیع سبک‌های دلستگی در موقعیت ناآشنا وجود نداشت و در پژوهش حاضر نیز توزیع سبک‌ها در میان دانشجویان دختر و پسر به صورت یکسان بود و تفاوت معناداری مشاهده نشد، بنابراین با توجه به توزیع مساوی سبک‌های دلستگی در دو جنس، این احتمال وجود دارد که رابطه سبک دلستگی با آسیب‌پذیری روانی تحت تأثیر جنسیت قرار نگیرد.

یافته‌های این پژوهش می‌تواند با هدف تأثیرگذاری بر فرایند شکل‌گیری، تغییر و تحول سبک‌های دلستگی و آسیب‌پذیری‌های روانی، در خدمت والدین، متصدیان امور تربیتی، متخصصان بالینی و پژوهشگران علاقه‌مند به این زمینه‌ها قرار گیرد و به این ترتیب به تعیین و تغییر راهبردهای پرورشی متنعی گردد.

از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر مقطعی بودن آن است و همچنین همبستگی مثبت میان متغیرهای مورد بررسی ممکن است ناشی از علل‌های دیگری (وراثت، عوامل اجتماعی - فرهنگی، خلق و خو و غیره) باشد که فقط از طریق بررسی آنها می‌توان نقش هر کدام را در شکل‌گیری آسیب‌پذیری‌های روانی مشخص کرد. همچنین با توجه به محدود بودن جامعه آماری به دانشجویان دانشگاه‌های مختلف شهر تهران، در تعمیم این یافته‌ها به گروههای دیگر باید با احتیاط عمل شود.

منابع

- بشارت، م.ع. (۱۳۷۹). ساخت و هنجاریابی مقیاس دلستگی بزرگسال [گزارش طرح پژوهشی]. تهران: دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران.
- بشارت، مع.، گلی نژاد، م.، احمدی، ع.ا. (۱۳۸۲). بررسی رابطه سبک‌های دلستگی و بین شخصی. *فصلنامه اندیشه و رفتار*, ۸ (۴): ۷۴-۸۱.
- حسن‌شاهی، م.م. (۱۳۸۲). بررسی شیوع اختلالات روانپزشکی در شهرستان ارسنجان، *فصلنامه اصول بهداشت روانی*, ۱۹ و ۲۰: ۶۷-۸۳.
- کمیجانی، م. (۱۳۸۸). مقایسه سبک دلستگی در نوجوانان عادی و نوجوانان دارای کم‌توانی ذهنی آموزش‌پذیر. *فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی*, ۴۱: ۶۹-۹۱.
- میرزاچی، ر. (۱۳۵۹). ارزیابی، پایابی و اعتبار آزمون SCL-90-R در ایران. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. تهران: انتستیتو روانپزشکی تهران.

نقل ازبرنت، میکولینسر، و شیور، (۲۰۰۸) است که باعث بروز مشکلاتی در سلامت روانی فرد و کارکرد عمومی او می‌شود، چرا که براساس نظریه پردازش اطلاعات نیز بسیاری از آسیب‌های روانی، ناشی از هیجان‌های بلوکه شده و ابراز نشده است.

افراد دلستگه دوسوگرا نیز دارای مدل‌های درونکاری منفی و نسبتاً انعطاف‌ناپذیر هستند که موجب درماندگی فرد در کنش‌وری‌های مختلف رفتاری می‌شود و در نتیجه فرد راهبردهای غیرکارکردنی و غیرواقع‌بینانه‌ای را برای پردازش افکار و احساسات و ارزیابی‌های خود به کار می‌برد که می‌تواند مانع از انعطاف فرد هنگام بروز مشکلات شود و زمینه ایجاد و استمرار آسیب‌پذیری‌های روانی را فراهم سازد. همچنین افراد دارای سبک دلستگی نایمن در مقابله با افراد ایمن از قدرت اکتشاف‌گری و جوارجیوی کمتری برخوردارند (سرفو واترز ۱۹۸۳؛ کسیدی، ۱۹۸۸؛ به نقل از بشارت و همکاران، ۱۳۸۲). اختلال رفتار اکتشاف‌گری در فرایند تحول، جسارت و انعطاف‌پذیری فرد نایمن را تحلیل می‌برد و فرصلهای آزمونگری و تجربه‌آموزی را از آنها باز می‌ستاند. جوارجیوی فعال و بهنگار افراد نایمن اجتنابی نیز در سایه اعتماد نداشتند به دیگران و اختلال رفتار اکتشاف‌گری بهشدت کاهش می‌یابد، بنابراین فرد نمی‌تواند مهارت‌های اجتماعی و ارتباطی مناسب و همچنین راهبردهای مؤثر برای حل مشکلات را فرآگیرد و در نتیجه آسیب‌پذیری بیشتری را تجربه می‌کند.

پیامد فرایند دلستگی ایمن، ایجاد احساس ایمنی در فرد است (کسیدی و شیور، ۱۹۹۹). بنابراین می‌توانیم بگوییم که این سبک دلستگی منبع ایمنی‌بخش در رویارویی و مقابله با رویدادهای زندگی محسوب می‌شود. دلستگی ایمن با کنش حمایتی خود، زمینه کسب مهارت‌های اجتماعی، احساس ارزشمندی، احاطه بر محیط، خودهدفمندی و درنهایت احساس استقلال را در فرد ایجاد می‌کند. دلستگی ایمن یک منع درونی است که سلامت روان‌شناختی را در طول دوره‌های استرس‌زا حفظ می‌کند، در حالی که نبود منع ایمن، مشکلات عاطفی را در پی دارد (سوچس و سالتا، ۲۰۰۸). بنابراین با توجه به پژوهش‌های انجام شده در این زمینه می‌توان سبک دلستگی را به عنوان یک متغیر پیش‌بین اساسی در آسیب‌پذیری‌های روانی به شمار آورد. در نهایت باید یادآور شد که براساس نتایج پژوهش حاضر، رابطه سبک‌های دلستگی و آسیب‌پذیری روانی بر حسب جنس متفاوت نبود. در پیشینه پژوهش در این خصوص یافته‌ای دیده نشد، اما می‌توان این یافته را این گونه تبیین نمود که بی‌همتایی و بدیع بودن مفهوم دلستگی در نظام بالبی، در عین تکیه کردن بر

- Bartholomew, K., Horowitz, L.M. (1991). Attachment styles among young adults: A Test of a Four-Category Model. *Journal of Personality and Social Psychology*, 61(2), 226-244.
- Berant, E., Mikulincer, M., Shaver, P. (2001). Attachment Style and Mental Health: A 1-Year Follow-Up Study of Mothers of Infants with Congenital Heart Disease. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 27, 956-967.
- Berant, E., Mikulincer, M., Shaver, P. (2008). Mothers' Attachment Style, Their Mental Health, and Their Children's Emotional Vulnerabilities: A 7-Year Study of Children with Congenital Heart Disease. *Journal of Personality*, 76(1), 31-66.
- Berry, K., Barrowclough, C., Warden, A. (2007). A review of the role of adult attachment style in psychosis: Unexplored issues and questions for further research. *Clinical Psychology Review*, 27, 458-475.
- Berry, K., Barrowclough, C., Warden, A. (2008). Attachment theory: A framework for understanding symptoms and interpersonal relationships in psychosis. *Behavior Research and Therapy*, 46, 1275-1282.
- Besser, A., Priel, B. (2005). The Apple Does Not Fall Far From the Tree: Attachment Styles and Personality Vulnerabilities to Depression in Three Generations of Women. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 31, 1052-1073.
- Bowlby, J. (1973). *Separation, anxiety and anger*. IN: Attachment and loss, Vol.2. New York: Basic Books.
- Brumariu, L.E., Kerns, K.A. (2008). Mother-child attachment and social anxiety symptoms in middle childhood. *Journal of apply developmental Psychology*. 29(5), 393-402.
- Cassidy, J. (1999). *The Nature of the child's Ties*. In Cassidy and Shaver, Handbook of attachment, theory and research and clinical applications, New York: Guilford Press.
- Cassidy, J., & Shaver, P.R. (1999). *Handbook of attachment: Theory, research, and clinical applications*. New York: The Guilford Press.
- Collin, V.L. (1996). "Human Attachment". The McGraw - Hill companies, Inc.
- Collins, N.L. (1996). Working models of Attachment: Implication for explanation, emotion and behavior. *Journal of personality and social psychology*, 74(5), 1380-1397.
- Deragotis, L.R. (1983). *SCL-90-R administration, scoring & procedures*: Manual-II. Printed in U.S.A.
- Fossati, A., Feeney, J.A., Donati, D., Donini, M., Novella, L., Bagnato, M., Leonardi, B., Mirabelli, s. (2003). Personality disorders and adult attachment dimensions in a mixed psychiatric sample: a multivariate study. *Journal of nervous mental disease*, 191, 30-37.
- Garmezy, N. (1983). *Stressors of childhood*. In N. Garmezy & M. Rutter (Eds.), Stress, coping, and development in children (pp. 43-84). New York: McGraw-Hill.
- Gerlsma, C., Luteijn, F. (2000). Attachment style in the context of clinical and health psychology: a proposal for the assessment of valence, incongruence, and accessibility of attachment representations in various working models. *British journal of medical psychology*, 73, 15-34.
- Horowitz, L.M., Rosenberg, S.E & Bartholomew, K. (1993). Interpersonal problems, attachment styles and outcome in brief dynamic psychotherapy. *Journal of consulting and clinical psychology*, 61, 548-560.
- Korver, N., Meijer, C., and Haan, L.D. (2010). The relationship between insecure attachment and psychotic symptoms: preliminary results. *Schizophrenia Research*, 117(2-3), 521.
- Liu, Q., Nagata, T., Shono, M., Kitamura, T. (2009). The effects of adult attachment and life stress on daily depression: a sample of Japanese university students. *Journal of Clinical Psychology*, 67, 7, 639-652.
- Manassis, K., Bradley, S., Goldberg, S., Hood, J., & Swenson, R.P. (1994). Attachment in mothers with anxiety disorders and their children. *Journal of the American Academy of child and Adolescent Psychiatry*, 33, 1106-1113.
- Merz, M.E., Consedine, N.S. (2009). The association of family support and wellbeing in later life depends on adult attachment style. *Attachment & Human Development*, 11(2), 203-221.
- Mikulincer, M., Horesh, N., Eilati, I., & Kotler, M. (1999). The association between adult attachment style & mental health in extreme life-endangering conditions. *Personality & individual Differences*, 27, 831-842.
- Morley, T.E., Moran, G. (2011). The origins of cognitive vulnerability in early childhood: Mechanisms linking early attachment to later depression. *Clinical Psychology Review*, 31(7), 1071-1082.
- Muris, P., Meesters, C., Morren, M., Moorman, L. (2004). Anger and hostility in adolescents: Relationships with self-reported attachment style and perceived parental rearing styles. *Journal of Psychosomatic Research*, 57, 257-264.

- Muris, P., Meesters, C., Melick, M., Zwambag, L. (2001). Self-reported attachment style, attachment quality, and symptoms of anxiety and depression in young adolescents. *Personality and Individual Differences*, 30, 809-818.
- Noftle, E.E & Shaver, P.R. (2006). Attachment dimensions and the big five personality traits: Associations and comparative ability to predict relationship quality. *Journal of research in personality*, 40, 179-208.
- Ozturk, A., Muthu, T. (2010). The relationship between attachment style, subjective well-being, happiness and social anxiety among university students. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 9, 1772-1776.
- Rutter, M. (1999). Resilience concepts and findings: Implications for family therapy. *Journal of Family Therapy*, 21, 119-144.
- Shaver, P.R., Schachner, D.A., & Mikulinser, M. (2005). Attachment style, excessive reassurance seeking, relationship processes, and depression. *Personality and social Psychology Bulletin*, 31, 343-359.
- Sochos, A., Tsalta, A. (2008). Depressogenic cognition and insecure attachment: A motivational hypothesis. *International Journal of psychology and psychological therapy*, 8(2), 157-170.
- Van den Dries, L., Juffer, F., van IJzendoorn, M.H., Bakermans-Kranenburg, M.J. (2009). Fostering security? A meta-analysis of attachment in adopted children. *Children and Youth Services Review* 31, 410–421.
- Wijngaards, d.m., Stroebe, M., schut h.k., Stroebe, w., Dijkstra, i. (2007). Patterns of attachment and parents adjustment to the death of their child. *Personality and social psychology Bulletin*, 33(4), 537-548.